

Lauernek és Wahl Henriknek, a Weiss Manfréd Művek igazgatójának jutott eszébe először (mindketten hozzátartozóikat igyekeztek menteni), hogy Wallenberget mentési munkára Budapestre küldjék. Ehrenpreis rabbi és Lauer május végi eszmecsseréjén vetődött fel, hogy Wallenberg szerepét ki lehetne bővíteni. Hetek múltak el, mire Wallenberg küldetését jóváhagyták, főleg azért, mert Ehrenpreisnek kétségei voltak Wallenberg fiataltsága miatt és azért is, mert nagy összegeket kért a tisztviselők lepénzelésére. De Johnson és Olsen lelkes támogatására végül is elfogadta Wallenberget¹²⁸. Olsennek Hull külügyminiszter május 23-án azt tanácsolta, hogy értesse meg a svédekkel: „milyen visszafogó hatása van, ha a lehetőségek szerint minél nagyobb számban vannak jelen Magyarországon külföldi megfigyelők... és az emberiség érdekében vegye rá őket, tegyenek közvetlen lépéseket a magyarországi svéd diplomáciai és konzuli személyzet létszámának növelésére”¹²⁹.

Wallenberget így harmadtitkárrá nevezték ki a budapesti svéd követségre; külön feladatként kapta tömegmértű mentőakciók szervezését, valamint a „zsidók és kisebbségiek üldözésével kapcsolatos helyzet” nyomon követését, s beszámolóikban való ismertetését.¹³⁰ Wallenberg egy nappal azután érkezett, hogy az utolsó deportálónovat elhagyta Magyarországot.

Budapesten átvette a követség C osztályának, a mentési feladatokkal foglalkozó osztálynak a vezetését. Egyik első lépéseként felkereste a Zsidó Tanács központját, és átadta Stern Samunak Ehrenpreis rabbitól kapott ajánlólevelét.¹³¹ Teljes ismertetést kért a magyar zsidóság helyzetéről, amit hamarosan meg is kapott Pető Lászlótól, a Tanács egyik vezetőjének, Pető Ernőnek a fiától. Pető László, aki maga is tisztviselője volt a Tanácsnak, személyes ismeretségben állt Wallenberggel: diákkorukban ugyanabban a franciaországi, thenon-les-baines-i diákszálláson töltöttek egy nyarat. A Zsidó Tanács igyekezett kiaknázni e véletlen találkozás előnyeit.¹³² Wallenberg gyorsan kiismerte magát a svájci követség mentőtevékenységében, valamint a saját követségén Danielsson és Langlet által folytatott tevékenységben.

Wallenberg július 17-én küldött először jelentést Svédországba. Ebben áttekintést adott a magyar zsidókat a német bevonulás óta ért katasztrófáról.¹³³ Ezt hamarosan újabb beszámolóik követték, valamint magánlevelek üzleti partnerének, barátainak, rokonainak, amelyek mind megemlékeztek a zsidóüldözések részleteiről.

A mentőmunkálatok elvégzésére Wallenberg szervezetet hozott létre, amely a mentőakciók tetőfokán 355 alkalmazottból, 40 orvosból, két kórházból és egy leveskonyhából állt. A személyzetet javarészt zsidók és áttértek alkották, akik e munkával mentességet szereztek maguknak és